

POSLEDNĀ• Ā ANCE - IV.

PondĀ•lĀ-, 16 duben 2012

Neuplynul ani tĀden od MĀ•ova incidentu s turisty. SedĀ•l jsem ve stĀji na nĀzkĀ stoliĀ•ce s lokty na kolenou, bradu v dlanĀch, a Ā•il problĀm: nabĀzela se mi moĀ•nost pracovat v kiosku u ObĀ•mĀ boudy, druhĀho nejvĀ•e poloĀ•enĀho obĀ•erstvenĀ v Ā•echĀch. MoĀ•nost zaĀ•it nĀ•co jinĀho, zĀskat zku•enosti, a v budoucnu si troufnout i nĀ• vĀ•t• podnik.

MĀ•l jsem stĀ•edo•kolskĀ vzdĀ•lĀnĀi a Ā•editel hotelu souhlasil s mĀm pĀ•eĀ•azenĀm jedinĀ• za podmĀnky, Ā• solidnĀho nĀhradnĀka. JenĀ•e - kde ho vzĀt? PrvnĀ, kdo pĀ•ichĀzel v űvahu, byl kovboj HonzĀk. PrĀci koĀ•iho po dobu mĀ rekonvalescence a pod mĀm dohledem sice zvlĀdnuĀ űspĀ•nĀ•, tedy v űvahu by to pĀ•ipadalo, konĀ• miloval... Byl zde ale jinĀ problĀm. KdyĀ• jsem pĀ•mednesl v kancelĀ•mĀ svĀ•j nĀvrh, •efovĀ pĀ•es brĀle, pĀ•ipomĀnĀjĀcĀ drĀ jogurtĀ•, vytĀ•e•tila oĀ•i: „ZblĀznil ses? Copak nevĀ•; jak chlastĀ? Dovede•; si pĀ•edstavit, co bude, kdyĀ• v sezĀnĀ• vydĀ•lĀ Ā•tyĀ•mĀkrĀt vĀc, neĀ• je jeho plat domovnĀka? A tĀ•m vejlupekĀ•m ve skladu pĀ•mĀ pĀ•mejmce podepĀ•e űplnĀ• v•ecko? KromnĀ• toho je HonzĀk strĀ•nĀ• nezodpovĀ•dnĀ•! VĀ•; za co ho na LuĀ• bez pardonu vyhodili, ne?“

NevĀ•dĀ•l jsem to.

„HonzĀku, ty jsi musel mĀt na LuĀ•nĀ pĀ•knĀ malĀr, kdyĀ• jsi na hodinu letĀ•!!“ spustil jsem bez obalu druhĀ kdyĀ• pĀ•isedl vedle mne na vĀ•z. „Hej, jakej pak malĀr,“ mĀvnuĀ rukou, vyndal balĀ•ek tabĀku a velice zruĀ•nĀ• si ubalil cigĀro. „JĀ tam krmil prasata. Tahal jsem tĀ•m uboĀ•ĀkĀ•m z kuchynĀ• zbytky a uklĀzel jim. JĀ jsem na to, co jsem udĀ•lal, py•caron;nej! Chudinky! Za ceĀej svĀ•j Ā•ivot nevidĀ•ly slunce. Pepo, jĀ tam mĀ•l fajny kĀmo•caron;e, nĀ•jakĀho Jindru. Jednou pĀ•inesl dolĀ• k prasatĀ•m fla•caron;ku vodky, Ā•e ji jako dostal darem. Tak jsme se do nĀ dali a jĀ ty prasata Ā•m dĀl tĀm vĀc litoval. JindĀ•mĀch, kdyĀ• mĀ• vidĀ• takovĀho smutnĀho, povĀdĀ: 'Tak je na chvíliĀ• pustĀme ven. AlespĀ• pĀ•ed smrtĀ, kterĀ je v brzku Ā•ekĀ, uvidĀ•j, jak je venku krĀsnĀ•!' Nad•caron;enĀ• jsem souhl• on povĀdĀ: 'PoĀ•kej, mĀm takovej nĀpad! VrĀtil se za chvíli, v jednĀ ruce kĀbl, v druhĀ tlustej •caron;tĀ•tec. Za nĀm stĀl Tonda TuĀ•ek, ten dĀ•lal v truhlĀrnĀ•, ale jinak je bejvalej praĀ•skej kasaĀ•. Culil se. Pak jsme kaĀ•dĀmĀ praseti na hĀ barvou napsali jmĀno nĀ•koho z nadĀ•zenezejch. MĀ•li jsme z toho poĀ•Ādnou prdel. NevĀ•t•caron;Ā• prase neslo jmĀno BohĀ•ka, to byl •caron;Ā• boudy. Dal•caron;Ā• se jmenovalo Bumba, to byl provoznĀ. Pak Duchoslav - •caron;Ā•kuchaĀ•. Takhle jsme pojmenovali v•echny deset prasat. JĀ jim Ā•mĀkĀm: Chlapi, to bude prĀ•ser! Voni •caron; bude, a tak jsme tehdy ta moje prasĀtka vypustili ven... NejdĀ•iv jen mĀ•ourala oĀ•ima, protoĀ•e tolik svĀ•tla v Ā•ivo PĀ•mĀ se bĀla vykroĀ•it do tĀ•ch rozkvetlejšch luk. Museli jsme je plĀcat po prdelĀch, aby pochopila, Ā•e mĀj vychĀzku. KdyĀ• jim to koneĀ•nĀ• do•caron;lo, radostnĀ• se rozbĀ•hla na v•echny strany. NĀ•kterĀ se •caron;la napĀt k pramenĀ•m Labe a to nejvĀ•t•caron;Ā• - BohĀ•ek, se dokonce v tom labskĀm potĀ•Ā•ku rochnilo. OstatnĀ se pĀsla na louce plnĀ modrejch hoĀ•cĀ•, moc jim to tam slu•caron;elo. Tonda TuĀ•ek utek do dĀlny a my fla•caron;ku vodky s JindĀ•mĀch dorazili. Pak u si nic nepamatuju... Jo, vyprĀvĀ•li mi, Ā•e prej druhĀj den pĀ•mĀjeli papalĀ•caron;Ā• z Krkon•skĀho nĀrodnĀho parku a vyvĀdĀ•li jako pomĀnutĀ. Prasata se rozprchla po okolí, a nechtĀ•la se nechat chytit. JĀ se jim nedivil, kdo by se taky chtĀ•l vrĀtit do takovĀ smradlavĀ dĀry a Ā•ekat tam na popravu. Museli zavolat Horskou sluĀ•bu a za pomoci v•e•kerĀho personĀlu je pochytali. JĀ jen litoval, Ā•e ta prasata neutekla pĀ•es hranice do Polska. Tam by je nikdo bez povolenĀ vlĀdy z Var•avy chytat nesmĀ•l.' HonzĀk pĀ•eru•caron;Ā• vyprĀvĀ•nĀ, ubalil si bravurnĀ• dal•caron;Ā• cigaretu a se zdĀlo, Ā•e je z tĀ vzpomĀnky na mĀ•kko. „Jsi spravnej chlap a dobĀ•me jsi udĀ•lal. AlespĀ• ta prasata mĀ•l smrti o Ā•em snĀt,“ pĀ•edal jsem mu opratĀ•, a seskoĀ•il z vozu. VĀ•dĀ•l jsem, Ā•e nĀ•m jinĀm mu vĀ•t•caron;Ā• rad nemohu. „Sejdeme se u krĀmu a nezapomeĀ• brzdit, aĀ• ty chudĀci nemĀj chomouty aĀ• za u•caron;ima,“ plĀcnuĀ jsem MĀ•u po mohutnĀm zadku a rozbĀ•hl se po louce, nejbliĀ•caron;Ā• cestou k Ā•iĀ•kovĀ• boudĀ•, kde jsem celĀ minulĀ veĀ•er protĀ•il.

Alenka, mĀ taneĀ•nice, dnes tanĀ•ila po kuchynĀ s vaĀ•eĀ•kou, tu a tam zakvedlala v nĀ•jakĀm hrnci, kterĀch bylo na rozpĀlenĀ plotnĀ• mnoho. Lovila dlouhĀ •caron;i•caron;ky knedlĀkĀ•, taneĀ•nĀmi kroky je pĀ•enĀ•caron;ela na velikĀ dĀ•evĀ•nĀ• stĀ•l, kde do nich dlouhĀm dvojitĀm bodcem pĀchala, aĀ• mne zamrazilo. Pozoroval jsem s űĀ•asem, s jakĀ krĀjĀ obrovskĀm noĀ•em hromadu cibule. KdyĀ• mne spatĀ•mĀla, pĀ•itanĀ•ila k pootevĀ•enĀm dveĀ•m, a se slzami v oĀ• pusu. „PĀ•mĀ• v sedum,“ •caron;pĀtla a byla pryĀ•.

Vy•caron;el jsem pĀ•ed Ā•iĀ•kovĀ boudu, vĀtr dnes zaspal, slunĀ•ko pĀ•mĀjemnĀ• hĀ•Ālo, a prĀ•zrĀ•nĀ• vzduch na vĀhled. OĀ•ima jsem pomalu vykroĀ•il na prochĀzku obrovskĀm pĀ•kruhem hor. Od Li•Ā• hory k VĀrovce, k oblĀm vrcholĀ•m LuĀ•nĀi a StudnĀ•nĀi, kde na jejĀm svahu, okraje poslednĀho snĀ•hu vytvoĀ•mĀ dokonalĀ obrys mapy mĀho domova - Ā•ech. V mĀ•lkĀm sedle se oĀ•i na chvilku zastavily, pozorujĀcĀ tĀ•pytĀvĀ okna ObĀ•mĀ boudy, kterĀ jakoby stĀla na propasti. Odtud mne zrak bez zadĀchĀnĀ vznesl strmou stezkou na vrchol SnĀ•Ā•ky a po tenkĀch nitkĀch lanovky dolĀ• k RĀ•Ā•ovĀ hoĀ•e. KdyĀ• jsem se do sytosti vynadĀval, vykroĀ•il jsem vstĀ•mĀ dal•caron;Ā•mu dĀ•jstvĀ svĀho Ā•ivota. F